

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lublin, dnia 13 listopada 1944 r.

Nr II

TREŚĆ:

DEKRETY POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO:

Poz.:	54—z dnia 4 listopada 1944 r. o środkach zabezpieczających w stosunku do zdrajców Narodu	101
	55—z dnia 4 listopada 1944 r. o militaryzacji Polskich Kolei Państwowych	102
	56—z dnia 4 listopada 1944 r. o częściowej zmianie prawa o ustroju sądów powszechnych	103
	57—z dnia 4 listopada 1944 r. o ustaleniu właściwości rzeczowej sądów powszechnych w związku z wahaniami cen rynkowych	104
	58—z dnia 4 listopada 1944 r. o upoważnieniu do tworzenia sądów oraz zmiany ich okręgów, a ponadto do przenoszenia sędziów na inne miejsce służbowe	105
	59—z dnia 4 listopada 1944 r. o dodatku wojennym do podatku obrotowego	105
	60—z dnia 4 listopada 1944 r. o zniesieniu niektórych podatków i opłat państwowych	106

ROZPORZĄDZENIE POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO:

Poz.:	61—z dnia 9 listopada 1944 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie wykonania art. 223 ust. (1) ustawy o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 790)	106
-------	---	-----

54

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 4 listopada 1944 r.

o środkach zabezpieczających w stosunku do zdrajców Narodu.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Obywatel polski, który w okresie okupacji niemieckiej na terytorium t. zw. Generalgouvernement i województwa białostockiego bądź zadeklarował swoją przynależność do narodowości niemieckiej (deutsche Volkszugehörige) lub swoje pochodzenie niemieckie (deutschstämmigē), bądź faktycznie korzystał z praw i przywilejów z tytułu przynależności do narodowości niemieckiej lub pochodzenia niemieckiego podlega, niezależnie od odpowiedzialności karnej, przytrzymaniu, umieszczeniu na czas nieoznaczony w miejscu odosobnienia (obozie) i poddaniu przymusowej pracy.

Art. 2. (1) Przytrzymanie i skierowanie do miejsca odosobnienia (oboza) zarządza prokurator specjalnego sądu karnego. Zarządzenie ulega natych-

miastowemu wykonaniu przez organa bezpieczeństwa publicznego.

(2) Na umotywowany wniosek prokuratora specjalnego sądu karnego tenże sąd na niejawnym posiedzeniu wydaje postanowienie, którym bądź utrzymuje w mocy, bądź uchyla zarządzenie prokuratora o przymusowym odosobnieniu.

(3) Sąd uchyla zarządzenie prokuratora, jeżeli nabierze przekonania o braku podstaw przewidzianych w art. 1 niniejszego dekretu, lub o tym, że przytrzymany działał w sposób określony w art. 1 niniejszego dekretu z nakazu wolnościowej organizacji podziemnej, walczącej przeciw okupantom niemieckim.

(4) Na postanowienia specjalnego sądu karnego nie służą żadne środki odwoławcze.

(5) Prezes specjalnego sądu karnego może z urzędu lub na wniosek prokuratora tegoż sądu przekazać sprawę do ponownego rozpoznania specjalnemu sądowi karnemu w składzie pięciu sędziów (dwóch zawodowych i trzech ławników).

Art. 3. Majątek zdrajców Narodu, wymienionych w art. 1 niniejszego dekretu oraz żyjących z nimi członków rodziny ulega konfiskacie na rzecz Skarbu Państwa z zastrzeżeniem praw do tego majątku osób trzecich.

Art. 4. Zdradcy Narodu wymienieni w art. 1 niniejszego dekretu oraz żyjący z nimi członkowie rodziny tracą prawa publiczne i obywatelskie prawa honorowe oraz prawa rodzicielskie i opiekuńcze na czas nieoznaczony.

Art. 5. Postanowienia w przedmiotach objętych art. 3 i 4 niniejszego dekretu wydaje na wniosek prokuratora specjalny sąd karny na posiedzeniu niejawnym. Ustępy 4 i 5 art. 2 mają odpowiednie zastosowanie.

Art. 6. Postanowienie sądu może wyłączyć spod utraty praw w art. 4 wymienionych i konfiskaty majątku, członków rodziny zdrajców Narodu, jeżeli z całokształtu stosunków życiowych wynika, że nie pozostawali oni w faktycznej wspólnocie małżeńskiej bądź rodzinnej ze zdrajcą Narodu, a co do nich samych nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 1 niniejszego dekretu.

Art. 7. § 1. Kto:

- a) uwalnia się od przytrzymania lub odosobnienia, albo usuwa majątek lub jego część spod konfiskaty,
- b) do popełnienia przestępstwa pod a) przewidzianego nakłania albo udziela pomocy czynem lub słowem,
- c) udziela osobie podpadającej pod przepis art. 1 niniejszego dekretu pomocy, a w szcze-

gólności przez jej ukrywanie, żywienie lub zaopatrywanie w osobiste lub inne dowody, podlega karze więzienia dożywotniego lub karze śmierci.

§ 2. Sąd ponadto orzeka utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

§ 3. Do rozpoznania spraw o przestępstwa, przewidziane w § 1 właściwe są specjalne sądy karne.

Art. 8. Rozporządzenie Kierowników Resortów: Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa i Gospodarki Narodowej i Finansów może rozciągnąć moc obowiązującą niniejszego dekretu i na inne tereny Państwa Polskiego.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikom Resortów: Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa Publicznego oraz Gospodarki Narodowej i Finansów.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej: *Bolesław Bierut*

Przewodniczący Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego: *Edward Osóbka-Morawski*

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Kierownik Resortu Gospodarki
Narodowej i Finansów: *Jan Stefan Haneman*

55

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 4 listopada 1944 r.

o militaryzacji Polskich Kolei Państwowych.

Dokładne i terminowe wykonywanie zadań w zakresie transportu kolejowego ma olbrzymie znaczenie gospodarcze i wojskowe, zwłaszcza w obecnych warunkach toczącej się wojny o ostateczne rozgromienie hitleryzmu i wyzwolenie naszej Ojczyzny. Nakłada to na wszystkich zatrudnionych na kolejach szczególne obowiązki i odpowiedzialność za sumienne i sprawne wykonywanie ich pracy, wobec czego na podstawie ustawy Kra-

jowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Na czas wojny Polskie Koleje Państwowe podlegają militaryzacji, a Naczelny Dowódca Woj-